

ΤΡΙΜΕΛΕΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

260/2020

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Κωνσταντίνα Ταμβάκη – Προεδρεύουσα Εφέτη, κωλυομένης της Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου – Εισηγήτρια, Πέτρο Πρέκα και Δημοσθένη Βλάχο, Εφέτες Εφέτες, και από τη Γραμματέα Ελισάβετ Ψαρρή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Ιανουαρίου 2020, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της Εκκαλούσας: Μονοπρόσωπης Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ», που εδρεύει στη Ρόδο (5^ο χλμ Ρόδου – Λίνδου) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Αναστασίου Μπακαλούμα (δυνάμει της με αριθ. 39/2019 Πράξης της Προέδρου Εφετών, του ν. 3226/2004).

Της Εφεσίβλητης: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΪΑ Α.Ε.», που εδρεύει στο Αιγάλεω Αττικής (Λεωφ. Κηφισού 102) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Αντώνη Ζερβού με την από 16.1.2020 Δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου με την από 30.1.2017 και με αριθ. εκθ. κατ. 13/30.1.2017 αγωγή της ήδη εκκαλούσας (εταιρείας «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ») κατά της εφεσίβλητης (εταιρείας «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΪΑ Α.Ε.»). Επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθ.

113/2018 οριστική απόφαση του παραπάνω Δικαστηρίου, που απέρριψε την αγωγή, αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία.

Κατά της ως άνω απόφασης ασκήθηκε στο δικαστήριο που την εξέδωσε απευθυνόμενη στο παρόν η ακόλουθη έφεση: η από 15.2.2019 και με αριθ. εκθ. κατ. **33/2019** έφεση του ενάγοντος, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου με αριθ. εκθ. κατ. 49/2019, για να δικαστεί στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω. Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εκκαλούσας ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς του και αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε, ενώ ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εφεισίβλητης παραστάθηκε με δήλωση και προκατέθεσε προτάσεις.

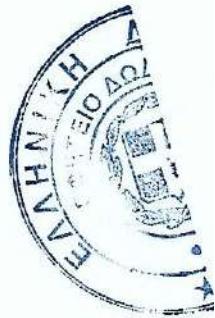
ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η από 15-2-2019 έφεση (αριθμ. εκθ. καταθέσεως 33/15-2-2019 και προσδιορ. 49/15-2-2019) της ηπηθείσας πρώτης ενάγουσας κατά της 113/2018 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, καθώς οι διάδικοι δεν επικαλούνται και από τη δικογραφία δεν προκύπτει επίδοση της προσβαλλόμενης στην εκκαλούσα, η δε έφεση κατατέθηκε εντός της διετούς προθεσμίας από τη δημοσίευση αυτής (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 498, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επειδή δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου διότι για την άσκηση της έφεσης έχει παρασχεθεί νομική βοήθεια στην εκκαλούσα, πρέπει αυτή να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Στην από 30-1-2017 αγωγή (αριθμ. εκθ. καταθ. 13/30-1-2017) οι ενάγοντες εκθέτουν ότι στα πλαίσια της εμπορικής δραστηριότητας στον κλάδο εμπορίας μπύρας, αναψυκτικών και λοιπών ποτών, η πρώτη ενάγουσα, ήδη εκκαλούσα, συνήψε σύμβαση διανομής με την εναγομένη, ήδη εφεισίβλητη, παραγωγό και έμπορο μπύρας. Προς

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

K. TAMVAKIS

εξασφάλιση των απαιτήσεων της τελευταίας από τη μεταξύ τους συνεργασία με πίστωση του τιμήματος των πωλουμένων εμπορευμάτων, αντί της άμεσης εξόφλησης τοις μετρητοίς, η πρώτη ενάγουσα αποδέχθηκε την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης επί ακινήτου ιδιοκτησίας της και εκδόθηκε σχετικά η 1767/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου. Επίσης υπέγραψε ως αποδέκτρια συναλλαγματική με εγγυητή το δεύτερο ενάγοντα, λευκή κατά το ποσό και την ημερομηνία λήξης που την παρέδωσε στην εναγομένη την 1-10-2010 με την εξουσιοδότηση να τη συμπληρώσει μετά το κλείσιμο του λογαριασμού τους. Η εναγομένη αρνήθηκε ότι είχε παραλάβει τη λευκή συναλλαγματική, ζήτησε την αποδοχή νέας συναλλαγματικής και δεν προχώρησε στη μεταγραφή της άνω απόφασης για την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης. Στην από 1-4-2013 επιστολή ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εναγομένης αποδέχθηκε ότι είχε απολέσει την συναλλαγματική που του είχε παραδοθεί, αλλά η εναγομένη του έδωσε εντολή να ενεργήσει προς ανάκληση της άνω απόφασης για την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης. Η ίδια η πρώτη ενάγουσα προέβη στη μεταγραφή της απόφασης, αλλά η εναγομένη δήλωσε ότι η μεταξύ τους συνεργασία θα γίνεται με εξόφληση του τιμήματος των πωλουμένων εμπορευμάτων τοις μετρητοίς. Ότι η άνω συμπεριφορά της εναγομένης συνιστά καταχρηστική καταγγελία της σύμβασης διανομής, ως αντίθετης στα χρηστά ήθη. Ενόψει αυτών οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί η εναγομένη να εκτελέσει τη σύμβαση διανομής με τους ήδη συμφωνημένους όρους, επικουρικά δε να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα αποζημίωση λόγω αδικοπραξίας, για θετική και αποθετική ζημία, το ποσό των 250.000 ευρώ και στο δεύτερο ενάγοντα το ποσό των 50.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Με την εκκαλουμένη η αγωγή απορρίφθηκε ως προς το δεύτερο ενάγοντα ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης διότι ο ίδιος δεν είχε συμβληθεί με την εναγομένη. Ως προς την πρώτη ενάγουσα η αγωγή απορρίφθηκε ως μη νόμιμη όσον αφορά το πρώτο αίτημα περί υποχρέωσης εκπλήρωσης της σύμβασης και ως απαράδεκτη λόγω αιριστίας όσον αφορά το δεύτερο αίτημα περί καταβολής αποζημίωσης. Η πρώτη ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση

έφεση ζητώντας να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη προκειμένου να γίνει δεκτή καθ' ολοκληρίαν η αγωγή.

Με τη διάταξη του άρθρου 236 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 παρ. 5 του ν. 3994/2011, ορίζεται ότι «ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει με την υποβολή ερωτήσεων ή με άλλο τρόπο να εκφράζονται σαφώς για όλα τα ουσιώδη πραγματικά γεγονότα τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση, να υποβάλλουν τις αναγκαίες προτάσεις και αιτήσεις, να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς, που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως, με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Με τη διάταξη καθιερώνεται υποχρέωση του δικαστή, που διευθύνει τη συζήτηση, να καθοδηγήσει το διάδικο, με ερωτήσεις ή με άλλο τρόπο, προκειμένου να συμπληρώσει, τους ισχυρισμούς του, εφόσον εμφανίζουν πραγματική (ποιοτική ή ποσοτική) αοριστία, όχι μόνο με τις προτάσεις όπως ίσχυε ήδη με τη διάταξη του άρθρου 224 εδ. β ΚΠολΔ, αλλά και με προφορική δήλωση στο ακροατήριο που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Η υποχρέωση του δικαστή ν' ασκήσει το καθοδηγητικό του διαδίκου καθήκοντου, προϋποθέτει την προβολή του σχετικού ισχυρισμού και σκοπό έχει την κάλυψη μόνο της πραγματικής (ποσοτικής ή ποιοτικής) αοριστίας αυτού και δεν φθάνει μέχρι την πρόσκληση προβολής το πρώτον κάποιου ισχυρισμού (βλ. ΑΠ 127/2016 ΤΝΠ Νόμος). Η παραμέληση από το δικαστή του πρώτου βαθμού της καθιερωμένης υποχρέωσής του να καθοδηγήσει το διάδικο σε άρση ασαφειών και ελλείψεων που αφορούν τους πραγματικούς (αγωγικούς ή αμυντικούς) ισχυρισμούς, θεμελιώνει οπωσδήποτε λόγο εφέσεως κατά της αποφάσεως. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εφόσον κάμει δεκτό ως βάσιμο κατ' ουσίαν τον σχετικό λόγο και εξαφανιστεί η απόφαση, έχει τη δυνατότητα να διατάξει επανάληψη της συζήτησης – καθόσον δεν προβλέπεται αναπομπή στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο – καθοδηγώντας το διάδικο να άρει τις θεραπεύσιμες αοριστίες ή αντιφάσεις των αγωγικών ή αμυντικών ισχυρισμών του, προκειμένου στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση αυτός να τις έχει συμπληρώσει. (βλ. Εφ Θεσ 1461/2013 αδημ, που προέβη σε αναβολή της συζήτησης της έφεσης (249 ΚΠολΔ)

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

K. TAMVAKIS

προκειμένου ο διάδικος να άρει την αντίφαση μεταξύ σωρευομένων αγωγών, βλ. Γ. Διαμαντόπουλου «Η κατ' άρθρο 236 ΚΠολΔ καθοδηγητική εξουσία του δικαστή στην πολιτική δίκη» ΕΔνη 2014, 680επ και ίδια 690-699 και Κ. Μακρίδου «Ένα πολύτιμο όπλο στα χέρια των δικαστών – Η δικαστική καθοδήγηση του άρθρου 236 ΚΠολΔ» ΕΔνη 2011, 953, ίδια 958-962, όπου προκρίνεται ως ορθότερη η λύση της επανάληψης της συζήτησης (254 ΚΠολΔ) μετά την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης). Αυτονόητα η πραγματική αοριστία της αγωγής είναι δυνατό να συμπληρωθεί με αναφορά στο ίδιο το δικόγραφο της έφεσης, αφού ήδη στην εκκαλουμένη απόφαση προσδιορίζονται οι αγωγικοί ισχυρισμοί που εμφανίζουν πραγματική αοριστία, όπως και τα ελλείποντα για το ορισμένο στοιχεία. Στην προκειμένη περίπτωση η εκκαλούσα με το μοναδικό λόγο έφεσης προβάλλει ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας την αγωγή, διότι δεν εφάρμοσε την προεκτιθέμενη διάταξη του άρθρου 236 ΚΠολΔ και δεν καθοδήγησε την εκκαλούσα προς άρση της αοριστίας που διέγνωσε στο δικόγραφο της αγωγής καθόσον αφορά τον προσδιορισμό της θετικής και αποθετικής ζημίας. Συγχρόνως στο δικόγραφο της έφεσης περιλαμβάνεται λεπτομερής περιγραφή της επικαλούμενης θετικής και αποθετικής ζημίας της εκκαλούσας – πρώτης ενάγουσας, που υπολογίζονται στο ποσό των 264.267,88 και 459.691,99 ευρώ αντίστοιχα και στη συνέχεια ζητείται : α) να καταβάλει η εφεσίβλητη στην εκκαλούσα ως αποζημίωση, το συνολικό ποσό των 723.959,87 ευρώ, άλλως το ποσό των 250.000 ευρώ και το ποσό των 50.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, β) να υποχρεωθεί η εφεσίβλητη να τηρήσει και ενεργοποιήσει την από 1-1-2010 σύμβαση εγγύησης, υπό τη σκέπη της 1767/2010, με του όρους και τις προϋποθέσεις που σε αυτή αναφέρονται και γ) μέχρι τη συμμόρφωση της εφεσίβλητης στην από 1-10-2010 σύμβαση εγγύησης να καταβάλει κάθε χρόνο στην εκκαλούσα το ανάλογο ανά έτος ποσό της θετικής και αποθετικής ζημίας που υφίσταται η τελευταία. Ο λόγος της έφεσης είναι νόμιμος και βάσιμος καθώς εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγική αξίωση αποζημίωσης λόγω αοριστίας εξαιτίας τη μη ακριβούς περιγραφής της ζημίας, ποσού 250.000 ευρώ,

χωρίς να εφαρμόσει την προεκτιθέμενη διάταξη καθιδηγώντας την πρώτη ενάγουσα, ήδη εκκαλούσα, να συμπληρώσει την αγωγή ως προς το κεφάλαιο της αποζημίωσης καθιστώντας αυτή ορισμένη για το ποσό των 250.000 ευρώ. Κατά συνέπειαν πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη ως προς την πρώτη ενάγουσα κατά το κεφάλαιο της αποζημίωσης και αφού κρατηθεί η υπόθεση κατά το ίδιο κεφάλαιο, να δικαστεί η αγωγή. Επειδή δε στο δικόγραφο της έφεσης περιλαμβάνεται ακριβής περιγραφή της ζημίας της εκκαλούσας δεν υπάρχει ανάγκη να διαταχθεί επανάληψη της συζήτησης για τη θεραπεία της αοριστίας με τη συγκεκριμενοποίηση της θετικής και αποθετικής ζημίας της εκκαλούσας. Επομένως το σχετικό αίτημα είναι απορριπτέο. Τα λοιπά αιτήματα που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της έφεσης περί υποχρέωσης της εναγομένης να καταβάλει στην εκκαλούσα : α) αποζημίωση ποσού μεγαλύτερου των 250.000 ευρώ, β) χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ποσού 50.000 και γ) αποζημίωση για το ανάλογο ανά έτος ποσό της θετικής και αποθετικής ζημίας που υφίσταται η εκκαλούσα μέχρι τη συμμόρφωση της εφεσίβλητης στην από 1-10-2010 σύμβαση, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα, διότι δεν περιλαμβάνονταν στην αγωγή και υποβλήθηκαν για πρώτη φορά με την υπό κρίση έφεση. Τέλος το αίτημα να υποχρεωθεί η εφεσίβλητη να τηρήσει και ενεργοποιήσει την από 1-1-2010 σύμβαση εγγύησης, υπό τη σκέπη της 1767/2010 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που σε αυτή αναφέρονται, είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο καθώς έχει ήδη απορριφθεί ως μη νόμιμο με την εκκαλουμένη απόφαση και στο δικόγραφο της έφεσης δεν περιλαμβάνεται λόγος που την προσβάλλει ως προς αυτό το κεφάλαιο.

Από την εκτίμηση όλων των έγγραφων που οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για να χρησιμεύσουν για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και τέλος λαμβάνοντας υπόψη τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Η πρώτη ενάγουσα, ήδη εκκαλούσα, μονοπρόσωπη εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ» που συστάθηκε το 2003 από το δεύτερο ενάγοντα, διαχειριστή και νόμιμο εκπρόσωπο αυτής – ο οποίος δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη – με έδρα το δήμο Ρόδου, δραστηριοποιείται στην εμπορία τροφίμων, πιτών,

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

K. TAMBAKK

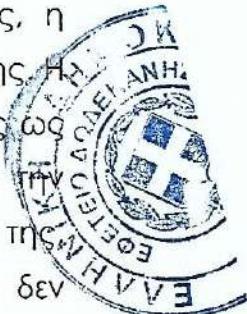

αναψυκτικών. Περί τις αρχές φθινοπώρου του 2010 η πρώτη ενάγουσα συνήψε σύμβαση διανομής με την εναγομένη ανώνυμη εταιρία, που δραστηριοποιείται στην παραγωγή και εμπορίας ζύθου, εμφιαλωμένου νερού και λοιπών ποτών, αναλαμβάνοντας τη διανομή ζύθου στο χώρο της δραστηριότητάς της. Οι εκπρόσωποι της εναγομένης ενημέρωσαν την πρώτη ενάγουσα ότι κατά πάγια τακτική με τους νέους συνεργάτες της τα πωλούμενα εμπορεύματα παραδίδονται με επιταγή ημέρας από την έναρξη νέας συνεργασίας, άλλως για την περίπτωση πίστωσης συγκεκριμένου ποσοτικού ορίου (πλαφόν) προηγείται έγγραφή προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο αντίστοιχης εμπορικής αξίας, προς εξασφάλιση των απαιτήσεων της εναγομένης. Η πρώτη ενάγουσα αποδέχθηκε τον όρο και καταρτίστηκε εγγράφως η από 1-10-2010 σύμβαση εγγύησης με την εναγομένη. Κατόπιν αίτησης της τελευταίας εκδόθηκε η 1767/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου με την οποία διατάχθηκε η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ στο ακίνητο, ιδιοκτησίας της πρώτης ενάγουσας, ήτοι σε δυο βιοτεχνικούς χώρους, επιφάνειας 160 τμ έκαστος, που βρίσκονται στον ισόγειο όροφο, με στοιχεία πίνακα ΨΗ1 και ΨΗ2 αντίστοιχα, με ποσοστό συνιδιοκτησίας 2% έκαστος επί του ακινήτου, το οποίο κείται στην κτηματική περιφέρεια Ρόδου, με κτηματολογικά στοιχεία : τόμος 4 και ήδη 88 Γαιών Ρόδου, φύλλο 164 και ήδη 111, μερίδα 84 Γαιών Ρόδου και φάκελος 951. Για τον ίδιο λόγο η πρώτη ενάγουσα υπέγραψε ως αποδέκτρια συναλλαγματική λευκή κατά το ποσό και την ημερομηνία, που ο δεύτερος ενάγων υπέγραψε ως εγγυητής. Τη συναλλαγματική παρέδωσε στην εναγομένη την 1-10-2010 με την εντολή και εξουσιοδότηση να προβεί σε συμπλήρωση των λοιπών στοιχείων με το υπόλοιπο της απαίτησης αυτής σε βάρος της πρώτης ενάγουσας όπως προκύπτει από τα λογιστικά βιβλία της εναγομένης κατά το κλείσιμο του λογαριασμού τους. Στη συνέχεια η πρώτη ενάγουσα απηύθυνε την από 4-10-2010 επιστολή της προς τον Πρόεδρο της εναγομένης, στην οποία περιγράφοντας τις συνθήκες που τυχόν θα δυσχεράνουν τη συνεργασία τους ζήτησε να άκυρωσει αυτός την σύμβαση εγγυήσεως και να αντικατασταθεί με νέα δικής του «επιστασίας». Πρότεινε δε η μεταξύ τους συνεργασία να έχει τη μορφή ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού μέχρι

του ποσού των 90.000 ευρώ. Ακολούθησε η από 5-10-2010 απαντητική επιστολή του προέδρου της εναγομένης με την οποία ενέμεινε στις πάγια πολιτική της δηλώνοντας ότι σε περίπτωση που η πρώτη ενάγουσα προτιμά την αγορά των εμπορευμάτων της με επιταγή ημέρας, η εναγομένη είναι άμεσα πρόθυμη να άρει την προσημείωση υποθήκης. Η πρώτη ενάγουσα δεν ανταπάντησε για να διευκρινίσει τη θέση της ως προς τον τρόπο της εμπορικής συνεργασίας μεταξύ τους μετά την αρνητική απάντηση του προέδρου της εναγομένης στην πρότασή της ούτε προέβη σε παραγγελίες εμπορευμάτων. Η δε εναγομένη δεν πρόχωρησε στη μεταγραφή της απόφασης εγγραφής προσημείωσης υποθήκης. Επειδή δεν έγινε έναρξη συνεργασίας μεταξύ της πρώτης ενάγουσας και της εναγομένης και δεν υπήρξαν απαιτήσεις, η τελευταία με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της την 1-4-2013 (849/1-4-2013 πρακτικό ΔΣ της εναγομένης) παρείχε εντολή και πληρεξουσιότητα στον δικηγόρο Ρόδου Αντώνιο Ζερβό να προβεί για λογαριασμό της στην ανάκληση της 1767/2010 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου Ο δικηγόρος Νικόλαος Μαλλιαρός που είχε εκπροσωπήσει την εναγομένη κατά τις διαπραγματεύσεις με την πρώτη ενάγουσα, με την από 1-4-2013 επιστολή ενημέρωσε τον δεύτερο ενάγοντα ότι έχει απολέσει τη λευκή συναλλαγματική που είχε παραλάβει από τον τελευταίο για λογαριασμό της εναγομένης. Ήδη πριν την έκδοση της απόφασης για την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και συγκεκριμένα στις 11-8-2010, η πρώτη ενάγουσα δυνάμει του 16068/11-8-2010 συμβολαίου αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ρόδου Αγάπης Καλομοίρης Χατζηδιάκου είχε πωλήσει και μεταβιβάσει την κυριότητα των άνω βιοτεχνικών χώρων, ΨΗ1 και ΨΗ2, στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «Πυγμή Ρόδου ΕΠΕ». Αίτηση για τη μεταγραφή του συμβολαίου αγοραπωλησίας κατατέθηκε στις 22-2-2011 στο Κτηματολόγιο Ρόδου (βλ. σχ. 12, από 23-10-2018 βεβαίωση κατάθεσης του κτηματολογίου Ρόδου και σελ. 2 της 169/25-4-2014 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων περί ρύθμισης κατάστασης). Ακολούθως στις 7-4-2014 η πρώτη ενάγουσα υπέβαλε αίτηση προς το δικαστή του Κτηματολογίου Ρόδου και ζήτησε την μεταγραφή της 1767/2010 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου που διέταξε την

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

K. TAMBAKH

εγγραφή προσημείωσης υποθήκης επί των άνω ακινήτων στις 7-4-2014 (βλ. 919/7-4-2014 αίτηση). Στην αίτηση επισυνάφθηκε έγγραφο με τον τίτλο «περίληψη», στο οποίο ο δεύτερος ενάγων δήλωσε ότι ως νόμιμος εκπρόσωπος αμφοτέρων των εταιριών περιορισμένης ευθύνης, της πωλήτριας πρώτης ενάγουσας και της αγοράστριας «Πυγμή Ρόδου ΕΠΕ» συναινεί για την μεταγραφή της προσημείωσης σε βάρος των άνω ακινήτων. Ακολούθησε η κατάθεση της 169/25-4-2014 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων περί ρύθμισης κατάστασης από τους νυν ενάγοντες και την εταιρία «Πυγμή Ρόδου ΕΠΕ» κατά της νυν εναγόμενης με την οποία ζητήθηκε να υποχρεωθεί η εναγομένη να συμμορφωθεί στις δεσμεύσεις της μεταξύ τους σύμβασης συνεργασίας και της από 1-10-2010 σύμβασης εγγύησης που απορρίφθηκε με την 262/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου. Επίσης με την 1/2017 απόφαση του ίδιου άνω δικαστηρίου απορρίφθηκε η επόμενη από 42/8-3-2016 αίτηση των νυν εναγόντων κατά της εναγομένης για ρύθμιση της κατάστασης συνεργασίας μεταξύ της τελευταίας και της νυν πρώτης ενάγουσας με βάση την από 1-10-2010 σύμβαση. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν συνάγεται ότι η εναγομένη απαίτησε από την πρώτη ενάγουσα τη σύνταξη νέας λευκής συναλλαγματικής και την παράδοσή της σ' αυτήν, αρνούμενη ότι της είχε ήδη — παραδοθεί προηγουμένως έτερη λευκή συναλλαγματική, όπως επικαλείται η πρώτη ενάγουσα. Από την έκδοση της 1767/2010 απόφασης περί εγγραφής της προσημείωσης υποθήκης μέχρι την 1-4-2013 δεν υπάρχει καμιά ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ της εναγομένης και της πρώτης ενάγουσας για την έκδοση λευκής συναλλαγματικής. Μετά την από 1-4-2013 επιστολή του δικηγόρου Νικολάου Μαλλιαρού στην οποία δηλώνει ότι έχει απολέσει την λευκή συναλλαγματική που του είχε παραδώσει η πρώτη ενάγουσα, και την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εναγομένης για ανάκληση της απόφασης εγγραφής προσημείωσης υποθήκης, η πρώτη ενάγουσα, ομού με το δεύτερο ενάγοντα και την εταιρία «Πυγμή Ρόδου ΕΠΕ», κατέθεσαν την άνω πρώτη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, στην οποία για πρώτη φορά μνημονεύεται ότι ο δικηγόρος της εναγομένης Νικόλαος Μαλλιαρός αρνούνταν ότι του είχε παραδοθεί «λευκή» συναλλαγματική και ζητούσε νέα «λευκή» συναλλαγματική. Η κρίση του

δικαστηρίου ενισχύεται καθώς η πρώτη ενάγουσα ήδη από 4-10-2010 είχε αποταθεί στον Πρόεδρο της εναγομένης για την αλλαγή των όρων της συνεργασίας τους, αλλά και για να επιβεβαιωθεί «ότι ο συνήγορος δρα εν γνώσει των εταιρικών στελεχών και όχι μεμονωμένα» (βλ. σελ. 4 της υπό κρίση αγωγής). Αντίθετα ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκε στα όργανα της εναγομένης – όπως προηγουμένως αναφέρθηκε στον Πρόεδρο – για την συμπεριφορά του ίδιου δικηγόρου της, Νικολάου Μαλλιαρού ο οποίος, σύμφωνα με τα επικαλούμενα στην υπό κρίση αγωγή, αρνούνταν ότι είχε παραλάβει ο ίδιος τη λευκή συναλλαγματική από το δεύτερο ενάγοντα την 1-10-2010 και ζητούσε την παράδοση «ινέας» συναλλαγματικής. Επίσης η ίδια η πρώτη ενάγουσα δεν είχε ενημερώσει την εναγομένη πως από τον Αύγουστο 2010 είχε προβεί με συμβολαιογραφική πράξη στην πώληση και μεταβίβαση προς την εταιρία «Πυγμή Ρόδου ΕΠΕ», της κυριότητας των ακινήτων τα οποία αφορούσε η απόφαση εγγραφής προσημείωσης (1767/2010) υποθήκης, χωρίς να έχει ενεργήσει για τη μεταγραφή του συμβολαίου, που τελικά αιτήθηκε προς το Κτηματολόγιο Ρόδου στις 22-2-2011, όπως προαναφέρθηκε. Έτσι δεν ήταν πλέον δυνατή η μεταγραφή της απόφασης προσημείωσης υποθήκης σε βάρος των ίδιων ακινήτων παρά την σχετική αίτηση της πρώτης ενάγουσας που κατατέθηκε στο κτηματολόγιο στις 7-4-2014, καθώς προηγούνταν η μεταγραφή του άνω συμβολαίου πώλησης αυτών προς την εταιρία «Πυγμή Ρόδου ΕΠΕ». Η δήλωση του δευτέρου ενάγοντος ως νομίμου εκπροσώπου αμφοτέρων των εταιριών περιορισμένης ευθύνης, της αγοράστριας και της πωλήτριας (πρώτης ενάγουσας), δεν έχει καμιά έννομη επιρροή, αφού η προσημείωση διατάσσεται με δικαστική απόφαση (άρθρο 1274 ΑΚ). Ενόψει των ανωτέρω η απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εναγομένης για ανάκληση της 1767/2010 απόφασης εγγραφής προσημείωσης υποθήκης δεν συνιστά καταχρηστική καταγγελία της μεταξύ των διαδίκων σύμβασης διανομής, και δεν γεννάται υποχρέωση αποζημίωσης της πρώτης ενάγουσα από την εναγομένη. Δεν διαπιστώνεται δε υπαίτια καταχρηστική συμπεριφορά της εναγομένης, ώστε δεν στοιχειοθετείται αδικοπραξία σε βάρος της πρώτης ενάγουσας και η εναγομένη δεν υποχρεούται σε αποζημίωση αυτής. Συνακόλουθα ως προς το κεφάλαιο της αποζημίωσης, για το οποίο κρατήθηκε η

ΘΕΩΡΗΣΗΣ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

K. TAMBAKI

υπόθεση από το παρόν δικαστήριο όσον αφορά την πρώτη ενάγουσα, πρέπει να απορριφθεί η αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα της εναγομένης για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας βαρύνουν την πρώτη ενάγουσα λόγω της ήπας της (άρθρα 495, 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων την από 15-2-2019 έφεση (αριθμ. εκθ. καταθέσεως 33/15-2-2019 και προσδιορ. 49/15-2-2019) κατά της 113/2018 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Δέχεται τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

Εξαφανίζει την 113/2018 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου ως προς την πρώτη ενάγουσα κατά το κεφάλαιο της αποζημίωσης.

Διακρατεί την υπόθεση και δικάζει την 30-1-2017 αγωγή (αριθμ. εκθ. καταθ. 13/30-1-2017) ως προς την πρώτη ενάγουσα κατά το άνω κεφάλαιο.

Απορρίπτει αυτή ως προς την πρώτη ενάγουσα κατά το ίδιο κεφάλαιο.

Επιβάλλει σε βάρος της πρώτης ενάγουσας τα δικαστικά έξοδα της εναγομένης, για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, που ορίζει στο ποσό των επτά χιλιάδων (7.000) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στην Ρόδο στις 11 Δεκεμβρίου 2020 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 14 Δεκεμβρίου 2020 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, με παρούσα τη Γραμματέα, Δέσποινα Μαυροειδή.

Η Πρόεδρος

Κωνσταντίνα Ταμβάκη

(κωλυομένης της Προέδρου)

Εφετών Δωδ/σου)

Η Γραμματέας

Δέσποινα Μαυροειδή

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

K. TAMBAKI